ORDET FRITT.

Alla Svenska Canada-Tidningens prenumeranter äro välkomna att yttra sig i denna afdelning. Följande regler ha vi emellertid sett oss nödsakade att uppställa: 1. Skrif endast på en sida af papperet och med bläck. 2. Skrif så tydligt, korfattadt och på sak gående som möjligt. 3. Undvik hätska utfall mot olika tänkande. 4. Anonyma uppsatser publiceras ej. — Red.

VÅRT FISKAFÅNGE.

Hela vintern vår kost varit mager,
Och en vårmorgon långt före dager
Till Pettergrens hydda jag smet.
Vi trottnat på fisk och potatis
Och tänkte att skaffa oss gratis
Litet fisk till vår enkla diet.

Vän Pettergren yrväken trefvar
Bland krokar och trassliga refvar
Och munsar sin frukost i fart.
Så torkar han sig omkring truten,
Gömmer omtänksamt nyckeln i knoten
Och allting är klappadt och klart.

Det är mörkt som mörkaste natten.
Dock buffalostigar till vatten
Vi följa mellan stenar och hål.
Och i morgonens tidiga timma
Vi sägo den gulgrå strimma,
Vårt högt efterlängtade mål.

Oss lyckan var gunstigt bevågen,
Vi kände den lifver i hågen,
Som endast en fiskare kan.
Hur solen den glödande brände
För "snapparnes" skuld vi ej kände
Och icke bur dagen förrann.

"Den endast är värdig att njuta
af nöjen, som förstår att sluta
Med hänförelse uti sin själ."
Så Pettergren varnande hviskar.
Då samlade vi våra fiskar
Och togo ett högstämdt farväl:

"Saskatchewan, störst ibland floder
Du är som en frikostig moder
Mot sina behöfvande barn.
Nu döp oss i "fiskarnes täcken"
Gif lycka på sjö och i backen
Med lina och krokar och garn!"

Vi styrde vår färd mellan åsar
Och fisken vi buro i påsar
Och bägge vi hade vårt läss.
Då vände vi ryggen mot solen
Och satte vår kurs rätt mot polen
Efter Pettergrens nya kompass.

Vi voro två gamla kamrater
Och gingo som raska soldater
Fastän solen den gassade hett.
Och Pettergren pustar och flåsar,
Fantiserar om öl och smörgåsar
Och torkar sitt anletes svett.

Nog fingo vi läsa i smärta
Att vägen är lång i Alberta.
Och Pettergren haltar så smått
Och erkänner oskrifna lagar,
Att skafsår och hungriga magar
Blir ofta en fiskares lott.

Vi dragit för mycket åt väster
Och kommo som objudna gäster
Till en landsman på section fem.
Där slungade vi mot hans hytta
Kompassen, som icke gjort nytta
I värfvet att leda oss hem.

Vi möttes med vidöppna armar
Af Lundkvist, som årligt sig harmar
Att mjölk finns i kojan det blott.
Vi skakade ur våra påsar
Vi hungriga voro som måsar,
Och fisken den smakade godt.

Gunnar Holm.

FRÅN NORTHWOOD, SASK.

Den 5 juni, 1915.

Ärade redaktion!

Eftersom det ej synes något i tidningen från denna undangömda vrå, så tar jag bedja om plats för några rader. Ja, vi har nu haft ett välbehöfligt regn i går, och äfven i dag har det regnat litet. Så nu tror vi på en god gröda i sommar. Vi som goodtemplare har nöjet att glädja oss öfver vårt goda arbete och framgång. Vi ha haft rätt många intagningar sedan br. Axel Carlson var till Percival. Vi här i Northwood är nu 16 medlemmar i Logen Hoppets Ankar No. 19, Percival. Och äfven en del medlemmar från Landstown. Första mötet hade vi här på platsen i mitt hem, och det var ganska väl besökt, så vi få tacka alla som voro hit på mötet. En ny medlem hade vi nöjet att intaga i vår Orden, så jag tror vi äro ett hundra fullt nu. Den 12 juni tänker vi hålla en utflykt, eller fest, till Landstown. Hoppas på ett gynsamt väder och en treflig afton. Jag läste ett bref i tidningen för den 2 juni som var skrifvet af en unskarl från Young, Sask. Jag tycker det är mycket trefligt att se bref från Young. Jag är som litet hemma där, för jag har litet property där i staden. Det är en liten, men treflig plats. Jag vet, att äfven det är goodtemplare. Vi kan se af det bref från E. E., att vi arbeta för en god sak. De tröttna ej att gå på möten, fast de ha att köra 20 mil. Vi ha blott 8—9 mil att gå. Stå fast vid edert löfte och strid! Kampen den skall vinnas, och segern den skall bli vår. Håll ut, du nykterhetskämpe, och låt ej Baccus dig nederslå! Tag din klubba och ej ur ledet vik. Snart skall kung Alkohol vara nedbruten och aldrig sig resa mer.

Jag får nu sluta mitt bref med många kära hälsningar till red. och alla Svenska Canada Tidningens läsare och läsarinnor. Får sända en broderlig hälsning till logen Youngs Hopp.

Lars P. Johnson, L.S.

FRÅN PORTLAND, OREGON.

Red. af S. C. T.!

Anhålles vördsamt om plats för följande rader:

Genom en för mig obekant vänns förmedling, som för mig prenumererat på eder utmärkta tidning och hvilken jag härmed ber att få hjärtligt tacka—ser att tidningen är betald till Mars, 1916 — har tidningen någon tid kommit mig tillhanda och är alltid välkommen. Glad att svenskarne ha ett så godt språkrör och föreningsband i Canada. Ty huru länge vi än vistas borta från Sverige, blir dock svenska, för så vidt vi besitta vanlig intelligens, alltid kär för oss. Ingen svensk, som glömt sitt modersmål, har aldrig kunnat det och blir alltid en vidrig företeelse. Han talar vanligen om "sidewalken", "stället", "stoven" etc., då vi ha vackra svenska ord för dessa saker, och sådant kallar han "english, you know". Sådana figurer äro ej värda det krut, som fordras för att sända dem till en annan värld. De skulle sändas till kriget. Och kunde de hjälpa till att krossa militarismen och skapa ett nytt samhällsskick, då ha de icke lefvat förgäfves — äfven om de tala ett besynnerligt språk, ett språk, som icke har hvarken gramatik eller klang. Ser att ni ha svenska kyrkor och föreningar af olika slag i Canada. Godt! De ha alla en stor uppgift att fylla. Socialismen, nykterheten, religionen, de olika föreningarne etc., borde arbeta hand i hand. Ty deras mål — svenskhetens väl — är detsamma.

Kanske skulle jag säga några ord om mig själf och hvarför jag var glad att mottaga eder tidning. Då jag kom till Amerika 1882 — det är således länge sedan — reste jag pr jernväg från New York till Ottawa, Ont., Canada, där jag stannade två, tre veckor. Jag var den enda svensk af hela Atlantersällskapet, som reste dit. Hade nämligen rekommendationsbref från min födelsestad Göteborg, Sverige, till en herr Wilson i Ottawa, hos hvilken jag skulle få arbete vid ett sågverk. Men olyckan ville att sågverket nyligen brunnit ned och jag kunde ej få arbete innan sågverket bygds upp, hvilket skulle taga två, tre månaders tid. Så, efter att ha bott på Central hotel — jag vill minnas det var namnet —, den tid jag var i Ottawa, reste jag till Detroit, Mich. Jag kunde ej ett ord engelska, ingen svensk träffade jag i Ottawa och det hela föreföll mig som en drömvärld. Väl minns jag första natten i Ottawa. Kom till hotellet omkring kl. 10 e. m. Rummet var bra nog. Rum och board kostade fem dollars pr vecka. Men man hade glömt att sätta in ljus, lampa eller tändstickor, och jag kunde ej engelska, så jag kunde fråga efter dessa saker. Tvärs öfver gatan var en speceri- och diverschandel, och med tillhjälp af ett lexikon skribblade jag ihop några rader på engelska att jag ville ha för tio cents ljus, fem cents tändstickor och tio cents blanksvärta för mina skor. Steg dristeligen in i butiken, lade den skrifna lappen på disken jämte en canadensisk pappersdollar. Om några minuter hade jag fått ljus, tändstickor och blanksvärta samt tjugufem cents i växlar tillbaka på min dollar. Så, när jag kommit upp i rummet — det var i andra våningen — hade tänt ett ljus, borstat mina skor o. s. v. och kröp till sängs, tittade jag mot den ännu öppna butiken och skrattade åt att om jag ej än kunde tala ett enda ord engelska, var det godt gjordt ändå att kunna skriftligen kläpa till så pass, att man blef förstådd. Ottawa var en vacker stad, ren och treflig. Herr Wilson en gentleman. Hos honom var en dansk bokhållare, vid namn Olson, anställd. Han följde mig ofta genom staden och förklarade ett och annat. Till Detroit kom jag någon gång under en natt, mörkt och obekant med alla. Hamnade om en stund på "St. Water street", hos en norsk, nära stationen, som hade "boarding house". Här stanade jag ett par veckor och reste sedan till Iron Mountain, Mich., arbetade här vid grufvan och sågverk ett par år. Var medlem af lutherska kyrkan och sekreterare i ungdomsföreningen. Bodde hos grufingenjören Per Larson, där äfven prästerna — den ene efter den andre — Granath och Källström — bodde. Reste 1885 till Sydney, Australien, via San Francisco, Honolulu och Nya Zealand. Arbetade där något öfver ett år i en brädgård och reste sedan öfver Amerika till Göteborg, Sverige, där jag hos min gamla firma hade arbetet de tio åren innan jag reste bort, åter började arbeta som materialskrifvare och träsorterare. Fick åter Amerikafeber och reste den 24 Augusti 1888 direkt till Portland, Oregon, där jag vistats alltsedan. Här blef jag gift med en flicka från Göteborg, och hade så ej skedt, hade jag nog ännu varit på "gående fot" och kanske bott på något ställe i Asien eller Afrika. Ty jag hade mycket längtat att få se äfven dessa världsdelar. Har här arbetat hårdt vid sågverk, varit polisman, kollektör för gasbolaget och är nu, sedan 1907, vaktmästare vid stadens största bank. Tvenne pojkar — är malthusian, så två är nog — 18 och 22 år, voro båda färdiga med högskolan vid 16 års ålder, något, som är ganska ovanligt. Folkskolan, "grammar school", hade de gått igenom vid åldern af 12 år. Den äldste har tagit civil ingenjörsexamen vid Stanford universitet, Calif., den yngste i sin klass. Båda arta sig bra, lefva hyggligt. Och detta är ju hufvudsaken. Ty intelligens är nog bra, men ett hedrande uppförande står dock öfver allt annat. För egen del har jag aldrig köpt ett glas brännvin eller whisky, aldrig tagit del i dans, kortspel eller dylikt. Ty fastän jag är liberal och alls icke fördömer dem, som måttligt njuta af dessa saker, många af dem äro goda människor, ofta bättre än de, som ständigt tala om Jesus, etc., så har jag för egen del ej haft tid att syssla med de nämnda nöjena. Resor, böcker, tidningar, föreläsningar, kyrkor, föreningar etc., har jag mycket hellre tagit del af, än något annat. Ofta förargar jag mig öfver våra svenskar, som använda sin tid på tarfliga förströelser, då lifvet har så mycket af värde att bjuda på. De kunna dansa, svärja, supa och spela kort eller äro de förfäade af religiös vidskepelse. Men de kunna ej underhålla en konversation om något af värde. Kunna ej deltaga i en diskussion inom en förening, ännu mindre uppträda på ett program med tal, deklamation o. s. v. Ej skrifva ett bref språkriktigt, eller en uppsats till en tidning, som ej måste omarbetas innan den kan intagas, m. m. Och härtill fordras alls icke någon studentexamen — insändaren har själf endast vanlig skolbildning — endast att man använder sina stunder till nyttiga saker i stället för till dumheter. På självstudiets väg, genom böcker, tidningar, skrifning, tänkande, föreningar o. dyl. kan man i våra dagar lära sig mycket. För egen del tror jag på socialismen, nykterheten och förnuftets religion, unitarismen. (Pontus Wikner, Victor Rydberg, Tegnér, Linné, Longfellow och en hel här af tänkare i hela världen hylla denna lära) som de kraftigaste hafstängerna för mänsklighetens framåtskridande. Dessa tre representera den förnuftiga tre-enigheten, vida skönare än den ortodoxa teologiens. Kan slutligen omnämna, att jag aldrig varit sängliggande sjuk en enda dag under mitt lif. Har lärt att lefva rätt. Aldrig begagnat tobak eller andra dumheter.

Om förlåtelse för min långa epistel och med hjärtliga hälsningar till alla svenskar i Canada, tecknar jag,

Med utmärkt högaktning,

Oscar.

P. S.—Tro nu icke att jag är rik och gjort "lycka" — ifall det nu är lycka att vara rik — ty jag vet ej om någon s. k. lycka. Det har varit hårdt arbete alltigenom. Pengarna ha ock gått åt till barnens uppfostran och allmänna utgifter. Men om det är lycka att vara frisk till själ och kropp, äga litet allmänbildning och ha en optimistiskt sund lifsåskådning, då är jag lycklig. Och jag ville icke för något i världen byta med dessa många svenskar, som lefvat inskränkt på alla sätt och samlat litet pengar, men äro dumma som nöt. De ha sina "card parties" eller böneméten, tala sin bondsvenska eller svensk-amerikanska — det ena lika otrefligt som det andra. — D. S.

SAMLADE FAKTA FRÅN SVENSKA NATIONAL SANATORIETS I DENVER, COLO., SJÄTTE ÅRSMÖTE

Den 10:de Maj, 1915.

Det sist förflutna året har i många afseenden varit Sanatoriets bästa. Detta isynnerhet ifråga om resultat af sjukdomens behandling. Ett stort antal af patienter hafva kunnat lämna anstalten betydligt förbättrade till sin hälsa, och många af dessa äro nu i stånd att åter förtjäna sitt lifsuppehälle.

På grund af dessa praktiska resultat har styrelsen börjat planlägga om att utvidga och förbättra anstalten, och i detta syfte har till ett pris af $2,750.00, redan ett till Sanatoriet gränsande landområde af omkring fem acres inköpts, och utgör den nuvarande arealen omkring tio acres.

En komité har tillsatts för att utarbeta planen för de nödiga nybyggnaderna, och en arkitekt har anmodats utföra ritningarne.

Men som ett försiktighetsmått har styrelsen beslutat att icke börja bygga förr än minst $25,000 influtit för detta ändamål.

Af finanssekreterarens och kassörens rapporter visas, att Sanatoriet under året fått mottaga följande bidrag:

Till allmänna fonden, tillfälliga bidrag	$ 5,013.26
Till allmänna fonden, årliga bidrag	371.00
Till allmänna fonden, "Union Concert", Denver	410.05
Till allmänna fonden, Holcomb prisäflan	134.71
Till allmänna fonden, Sub genom mrs. Soegren och mrs. Axelson, Chicago, Ill.	165.00
Byggnadsfonden, John Berg, testamente	208.90
Byggnadsfonden, bidrag	547.00
Endowment fonden, Carl Peterson, testamente	100.00
Endowment fonden, bidrag	25.00
Intresse å ofvanstående fonder	14.18
Inkomster vid Sanatoriet	7,984.26
Diverse inkomster	18.70
Summa inkomster	$14,992.06
Kassabehållning vid årets början	526.70
Summa summarum	$15,521.76

I tillfälliga bidrag ingår omkring $925.00 hvilka inkommit såsom svar på vår korrespondens angående Anti-Tuberkulos dagen sistlidne oktober.

Utgifter.

Administrationen	$ 507.40
Propaganda	2,589.59
Maintenance	8,444.92
Agricultural	170.63
Medical (sköterskornas aflöning, m. m.)	1,594.35
General Repairs	223.22
Furniture and Furnishings	17.85
Permanent Improvements	39.75
Grounds, Trees, etc.	34.64
Exchange on checks	5.10
Paid on additional ground	752.15
Summa utgifter	$14,454.25
Maj 1, 1915, Kassabehållning	1,067.51
Summa summarum	$15,521.76

Tillgångar.

Land och bygnader		$21,125.00
Inventarier		5,543.55
Fordringar		451.30
Kassabehållning, (olika fonder)		1,067.51
Summa tillgångar		$28,187.36

Skulder.

Inteckning å nyligen inköpt land-område	$2,000.00	
Löpande utgifter	1,627.78	
		3,627.28
Tillgångar öfver skulder		$24,560.08

Under året hafva 91 patienter vistats å anstalten, hvilka tillsammans åtnjutit 11,524 dagars vård. Af dessa utgör 3,799 frivårdsdagar, eller 32%. Till detta procentantal af frivårdsdagar bör läggas skillnaden mellan den afgift af sju dollars i veckan som betalas, och kostnaden för underhållet af en patient, hvilket för sista året utgjorde $1.28 per dag.

Af de fyrtiotvå patienter som lämnat anstalten hafva sex utskrifvits friska, tjugotvå förbättrade, fjorton icke förbättrade, och tretton hafva med döden afgått. Två befunnos icke vara behäftade med lungsot. För närvarande vårdas 34 patienter.

Patienterna voro vid ankomsten i följande sjukdomsstadier:

Första stadiet 13, andra stadiet 11, tredje stadiet 31. Det stora antalet i TREDJE stadiet förklarar orsaken till de många dödsfallen, och borde utgöra en kraftig maning till lungsiktiga att söka tidig bot.

Från följande stater hafva dessa patienter kommit: Illinois 14, (hvaraf 9 voro från Chicago), Minnesota 7, Norra Dakota 4, Iowa 3, Massachusetts 3, Missouri 3, två hvardera från Kansas, Michigan, Colorado, Pennsylvania, Ohio, Canada och England, 1 hvardera från Indiana, California, Conencticut, Nebraska, South Dakota, Virginia, Washington.

Af olika samfund voro 29 Lutheraner, 4 Missionsvännen, 2 Fria Missionen, 1 Baptist, 7 Metodister, 4 Episcopaler, 2 Congregationalister, 1 "Christian Church", 2 Presbyterianer, 1 katolik, och 4 utan någon särskild bekännelse.

Utaf svenska föreningar märkas särskildt, Vasa, Viking och Svithiod, med flera patienter hvardera.

För att tillmötesgå patienternas andliga och intellektuella behof hålles dagligen morgonbön. Gudstjänst söndags eftermiddagar kl. 3, hvarvid de svenska pastorerna i Denver turvis tjäna.

Dessutom anordnas sång och musikaftnar då villiga krafter kunna anskaffas.

Genom fruarne Dahls och Mellquist frikostighet och arbete, har Sanatoriet som gåfva erhållit en präktig "Edison Graphophone" som ej i ringa mån bidragit att göra de sjukas långa dagar nöjsamma.

Äfvenså finnes ett rätt ansenligt bibliotek med svenska och engelska böcker.

Våra svensk-amerikanska tidningar hafva godhetsfullt under åren sändt fria exemplar, hvilket värderas på det högsta och bidragit i stor grad till patienternas trefnad.

Af ofvan anförda fakta borde tydligen framgå att Sanatoriet har en för vår svenska folk i hela landet ytterst viktig plats att fylla. Det har ofta framdragits att sanatoriet blott varit en lokal inrättning. Grundlösheten af sådana påståenden bör den tänkande läsaren lätt kunna inse af dessa rapporter.

Vårt reseombud, pastor A. Tjernlund, har i allmänhet bemötts mycket välvilligt och finna vi att som en frukt af hans trogna arbete intresset för verksamheten är ständigt stigande, hvilket bådar godt för framtiden.

Från landets olika delar hafva hvarje vecka inkommit ansökningar om plats och vård. Många af dessa ansökningar äro från medellösa sjuklingar. Till följd af brist på tillgångar och utrymme, har det varit omöjligt att hjälpa ALLA. Och mången gång har styrelsen varit djupt berörd af denna oförmåga.

Ju rikligare bidrag influta till anstaltens underhåll och utvidgning, ju snarare skall det blifva möjligt att hjälpa dessa lungsotens nödställda offer.

Föregående års tjänstemän och komitéer återvaldes enhälligt till respektiva platser.

A. B. Swanson, ordf.; pastor C. O. Dahlén, vice ordf.; A. A. Lundquist, sekr.; Ernest Lund, fin.-sekr.; E. G. Peterson, kassör.

Öfriga styrelseledamöter, Dr. G. A. Brandelle, pastor G. A. Young, pastor Oscar Bolander, pastor Carl P. Ekblund, A. C. Munson, A. M. Baker, N. L. Björk, Ph. Danielson, C. A. Johnson, Hugo Tjernlund.

Dr. C. A. Bundson, som en följd af år kostnadsfritt tjänat som öfverläkare, blef enhälligt återvald till samma befattning.

Gustaf Nywall är fortfarande anställd som sanatoriets superintendent, och P. R. Anderson som "Legal Adviser".

A. A. Lundquist, sekr.

Nordbor i Förenta Staterna.

Vikingordens tjugofemårsjubileum firades nyligen i Chicago.

Guldbröllop firades söndagen den 30 maj i Grandy, Minn., af mr och mrs. C. O. Carlson i närvaro af barn och barnbarn samt en stor vänkrets.

Tio unga kvinnor ha i dagarne erhållit afgångsbetyg från Jefferson Park hospitals sjuksköterskeskola i Chicago bland dem Emmy Erickson.

Bland sjuksköterskor, som nyligen utexaminerades från St. Francis hospital i San Francisco märktes Elsie Ekström från San Rafael, och miss Grace V. Berg.

Bland de 118 studenter som den 1 ds. erhöllo afgångsbetyg från Loyola universitets medicinska afdelning i Chicago märktes B. M. Wolin, J. A. Johnson och E. A. Gunderson.

Svenskt pappersbruk i södern. I närheten af New-Orleans, La., har The Southern Paper Co. uppfört ett storartadt pappersbruk till en kostnad af en miljon dollar. Bolaget i fråga äges och drifves uteslutande af svenskar.

"Återbördad" till fosterjorden. Ingenjör Carl Billner, en af de yngre mest lofvande förmågorna bland Portlands (Oregon) svenskar, afreste häromdagen med sin maka till Sverige, där en god befattning väntar honom.

Befordrade. Bland dem som i dagarne blifvit befordrade vid postkontoret i Minneapolis, Minn., märkas Emil Swanson, som nu öfvertagit plats som förman vid paketafdelningen, och Charles Gustafson, som nu är förman vid brefafdelningen.

Aflagda examina. Bland dem, som i New York, N. Y., aflagt lärare- och lärarinneexamen och placerats som nummer ett på utnämningslistan, förekomma följande svenska namn: Nils W. Olson och Ada H. Strom. Olsons poängantal är 73.18 och miss Stroms 74.60.

Ett ko-operativt mejeribolag har bildats i Carlton, Ore., med $5,000 aktiekapital. Bland inkorporatörerna märkas John J. Peterson och Frank Jernstedt. Staden Carlton har skänkt lämpligt tomtområde för det nya mejeriet, som kommer att blifva af stor betydelse för traktens farmare.

Hedrad landsman. Den välbekanta försäkrings- och sjukhjälpsföreningen Foresters of America inom Oregon höll nyligen årsmöte i F. of A. hall i Portland, och delegater till ett antal af något öfver ett hundra hade infunnit sig såsom representanter för olika loger inom staten. Vid hållet styrelseval blef advokat Conrad P. Olson vald till statsorganisationens högste chef.

Vid Svithiodordens storlogemöte d. 28 maj i Chicago valdes följande tjänstemän: Hqgv. stormästare, John G. Carson, Melrose Park, Ill.; vice d:o, Henry Larson, St. Paul, Minn.; sekreterare, John A. Sandgren; kassör, Knute S. Carlson; öfverläkare, dr A. T. Paulson; medlemmar af exekutiva komitén, John E. Tyden, A. P. Olson, Emil Stein, John E. Smedberg, Franklin C. E. Lundquist och Chas. E. Carlson, och till trustis, Peter J. Plantin och John A. Swanson.

Ett ruskigt drama utspelades den 2 ds. på morgonen i lägenheten 5942 S. Racine ave., Chicago. Där boende entreprenören John G. Peterson aflossade nämligen i hastigt mod tvenne revolverskott mot sin hustru och sköt därpå sig själf. Tragedin föregicks af en häftig träta, som närmast vållats åt den ena flickan, hvilken i dagarne af att hustrun köpt en dyr klänning skall afsluta sin skolgång. Peterson arbetade förr såsom takläggare, men hade de senaste månaderna åtagit sig mindre bygnadsarbeten på ackord. Hans ekonomi lär likväl ej ha varit den bästa, och denna omständighet torde delvis ha utgjort bevekelsegrunden till hans öfverilade och på samma gång ödesdigra handling.

En sångares död. Nyligen afled af hjärtförlamning Charles E. Wilson i sitt hem, 103 W. 93rd st., New York, N. Y. Den aflidne har under en lång följd af år varit anställd i New York Life Insurance Co:s tjänst och var han vid sitt frånfälle 67 år gammal. Han var född i Hälsingborg och kom för 50 år sedan till Amerika. Lifligt intresserad för sång och själf i besittning af en vacker tenorröst arbetade han ifrigt för organiserandet af föreningar i syfte att utöfva svensk körsång. Detta intresse följde honom genom hela lifvet. I svenska sångföreningen Lyran stod han som passiv medlem. Af öfriga föreningar tillhörde den bortgångne American Scandinavian Society och Defendum Council No. 1393, Royal Arcanum.

Tjäder månglar i hvarjehanda. Förre missionären Richard Tjäder i New York, N. Y., var nyligen instämd af Robert De Clairmont, hvilken af honom fordrade en ersättning af $1,050,000 för icke uppfyllda kontrakt rörande leverans af vapen och ammunition. Klagandeparten framhöll att han gått in på att finna en köpare till 700,000 gevär å $26 pr styck, för hvilken han skulle erhålla en provision af 25 cent för hvarje gevär, plus allt hvad han kunde betinga sig i pris öfver $25. Han hade funnit en köpare villig att betala $26 pr gevär, men Tjäder hade ej kunnat leverera vapnen. De Clairmont fordrar ock en ersättning af $350,000, därför att Tjäder ej varit i stånd att leverera en större kvantitet af mauserpatroner. Tjäder brukar esomoftast, — då han inte sysslar med vapenaffärer — uppträda som talare i en del svenska kyrkor i New York och omnejd.

Det senaste Auroramordets föröfvare har som bekant länge och fruktlöst efterspanats af de federala myndigheterna. I dagarne tror man sig emellertid hafva fått tag i en ny, viktig ledtråd i sökandet efter den brutala bofven, i det att man i en i New York infångad person med beständhet påstår sig ha igenkändt "professor Vall", hvilken vid tiden för mordet var bosatt i Aurora och bevisligen var den siste som såg Emma Peterson, innan denna gick för att möta sin banomap. Vall, eller, som han nu behagar kalla sig, C. E. Anderson, försvann från sistnämnda stad helt hastigt och innan man hann att utfråga honom angående det besök Emma Peterson aflagt hos honom den ödesdigra kvällen. Att han, äfven om han ej själf föröfvade mordet, äger vetskap om hur det vid det hela tillgått, är äfven en sak som man är alldeles förvissad om. Han kommer också att med snaraste afsändas till Chicago för att underkastas närmare förhör.

FARMARE OCH TRÖSKARE
Vi specialisera i allmän maskinreparation.
Sänd in edra maskiner, som behöfva repareras tidigt och spar pängar.
THE BRANDON MACHINE & IMPT. WKS.

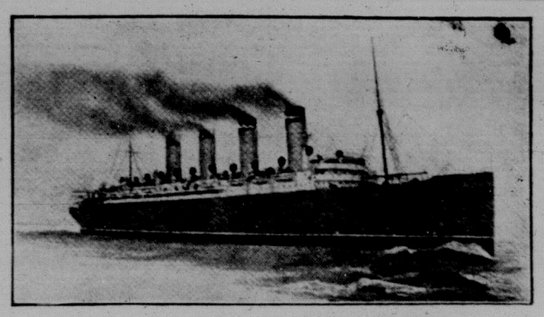

GARANTI.

Alla pänningförsändelser genom oss garanteras förutom af oss själfva af
INTERNATIONAL MERCANTILE MARINE CO.,
en af världens mäst välkända och solida pänninginstitutioner. Pängar sändas öfver allt och till hvilken som hälst plats i Skandinavien. — Försök oss nästa gång ni sänder pängar hem. — Gör alla postorder eller "accepted checks" betalbara till P. M. Dahl.

Vi sälja äfven biljetter till och från Sverige, Norge och Danmark med alla linjer. För frågningar besvaras genäst.

Skrif genast till

P. M. Dahl Steamship Agency
325 LOGAN AVENUE, WINNIPEG, MAN.
TEL. GARRY 3174.

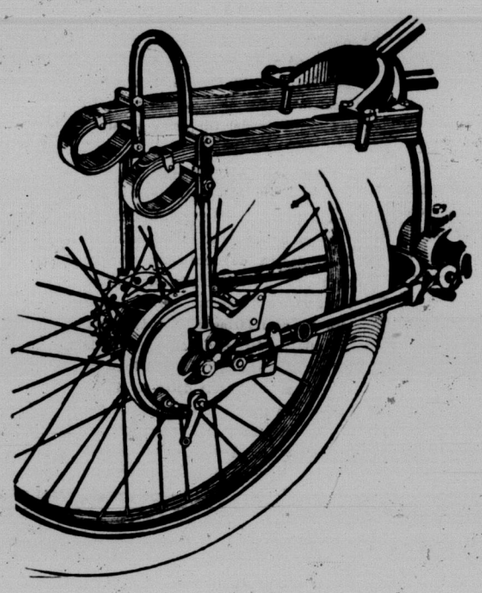

MOTORCYKLARNES PARLORVAGN.

Amerikanerna resa mera än andra folk. De begära äfven den största komfort i transporteringen. Det är därför de betala miljoner dollars om året för extra afgifter för biljetter till parlorvagn.

De nå icke målet fortare i en Pullman, men de resa med mycket större komfort än i dagvagnen.

Ni erhåller detta parlorvagn-förnuft äfven i Indian Motocycle. Den exklusiva Indian Cradle Spring Frame konstruktionen gör den till den mest lättåkta motorcykel, som tillverkats.

För att uppskatta förtjänsten af Indian Cradle Spring Frame suspension, åk på en annan sorts maskin — försök sedan en Indian. Ni skall blifva förvånad öfver skillnaden.

Det finnes intet så godt som Indian Cradle Spring systemet för att erhålla den största åkkomfort. Undersök andra tillverkningar, och ni skall finna, att nästan alla af dem äro försedda med något slags uppfinning, som absorberar skakning. Tillverkaren har insett att någon slags fjädring var nödvändig för den åkande mot skakningar och stötar.

Men ingen af deras inrättningar kommer någonsin nära Indian i komfortkvaliteter. Den är det sista ordet — tidens mest luxiösa maskin, då det gäller åkning.

Indian Cradle Springs äro det största framsteg i motorcykelhistorien. Öfver 75,000 Indians med Cradle Spring suspensions gifva ny glädje åt motorcyklisten på alla slags vägar, som existera.

Krigsskatter komma icke att höja priset på Indian motorcyklar.

Hendee Manufacturing Co., 19 Mercer St. Toronto
HUFVUDKONTOR OCH FABRIK — SPRINGFIELD, MASS., U. S. A.
(Största fabrikanter af motorcyklar i världen.)

Motocycle Sales Co., Limited
417 Portage Avenue Winnipeg Phone Main 2963